

De kracht van ontmoeting: communityvorming in het hoger onderwijs, tijdens en na de coronapandemie.

Inleiding

Sinds de coronapandemie is een transformatie gaande in het hoger onderwijs. Door de coronamaatregelen is een leeromgeving ontstaan die soms geheel online is, blended of hybride. Deze afgedwongen transformatie vraagt om flexibiliteit en inventiviteit. De meeste docenten zijn immers niet geschoold in online lesgeven. Toch krijgen docenten meer voor elkaar dan ooit gedacht. We missen echter de 'chemie in de klas en het kletsen bij de koffieautomaat', zo blijkt uit onderzoek. Na tien maanden coronacrisis zitten we met een paradox: er kan meer dan gedacht én dit moet niet zo blijven. In dit essay wil ik, gebaseerd op onderzoek, literatuur en gesprekken, reflecteren op community, op onze huidige situatie en vooruitkijken hoe we ons kunnen voorbereiden op post-corona onderwijs wat betreft het community-aspect.

Community en betrokken gemeenschap

Community wordt hier opgevat als gemeenschap die ontstaat door de persoonlijke en wederkerige ontmoeting tussen docent en studenten en onderling. Deze ontmoeting waardoor een student zichzelf kan ontdekken, haar talenten kan ontwikkelen en zo haar plek in de wereld kan vinden om een verschil te kunnen maken. De ontmoeting waar je als docent bezieling ervaart omdat je kennis, waarden, wijsheid en professie doorgeeft aan studenten, je hen kan stimuleren om hun toekomst te creëren.

De ontmoeting met de ander is op twee manieren essentieel. Enerzijds creëert de ervaring gezien te worden, een nieuwe ruimte om jezelf te ontdekken. Anderzijds doet de ontmoeting met de ander beseffen dat we allen anders zijn en dat juist deze verschillen de kracht van de gemeenschap maken. De ontmoeting als sleutel tot persoonlijke, academische, en professionele groei en transformatie.

Dergelijke ontmoetingen die tezamen een betrokken gemeenschap doen ontstaan, zijn lastig te duiden of te operationaliseren en worden tijdens de coronacrisis gemist. Woorden als verbondenheid in de klas, *connectedness*, *sense of belonging*, cultuur, veilig leerklimaat zijn er mee verwant (bijvoorbeeld Ahn & Davis, 2020; Boyd, Liu & Horissian, 2020; Carlson et al., 2006; Hoffman et al., 2002; Macleod, Hao Yang & Shi, 2019; Masika & Jones, 2016) en komen ook terug in literatuur over talentontwikkeling en honoursonderwijs (Wolfensberger, 2012).

Doceerstrategieën die helpen bij creëren van community, bijvoorbeeld hoge verwachtingen, interactief onderwijs en feedback (Canrinus, Heijne-Penninga & Wolfensberger, 2020; Van Ginkel, van Eijl & Ultich, 2014; Stachl & Baranger, 2020) zijn lastiger online. Een betrokken gemeenschap creëren vraagt meer dan het toepassen van strategieën (Felten & Lambert, 2020).

Voorheen merkten we misschien niet hoe belangrijk persoonlijke ontmoetingen zijn en hoe onderwijs en welzijn samenhangen, omdat ontmoetingen als het ware vanzelfsprekend waren. Maar de coronatijd

doorbreekt precies die vanzelfsprekendheid en juist door het gemis van ontmoetingen voelen we het belang ervan.

Ons onderzoek

Na de eerste coronamaatregelen gingen we de effecten op het onderwijs binnen de Hanze Hogeschool Groningen onderzoeken. We verzamelden op drie momenten gegevens (de laatste loopt nog) onder docenten, honourscoördinatoren, leidinggevenden en technisch specialisten met onder andere interviews en focusgroepen (Van Middelkoop, 2020).

Resultaten

De resultaten laten in grote lijnen zien dat er digitaal meer kan dan gedacht, maar dat het gevoel van community wordt gemist. Contact dat er wel is lijkt functioneel en zelfs de spontane ontmoeting van het binnenkomen in het klaslokaal wordt gemist.

Onderwijs eind 2020 is vaak geen weloverwogen didactisch antwoord, maar noodgedwongen ontstaan. Er is sprake van een gemankeerde situatie waarin vrijwel iedereen probeert het beste ervan te maken. Soms kunnen we hieruit zelfs inspiratie opdoen, ondanks vermoeidheid en angst.

Tegelijkertijd hopen we op een betere post-coronatijd waarin communityvorming aandacht krijgt. Daarbij geldt dat voor vele docenten en studenten teruggaan naar het 'oude normaal' niet realistisch is. We willen de goede dingen van het online onderwijs ook na coronatijd behouden, maar de behoefte aan communityvorming is niet zomaar verdwenen. We verlangen naar een volgende stap en naar visievorming, maar nu eerst terugkijken:

- April 2020: schouders eronder

Na de afkondiging van de eerste lockdown in maart 2020 moet al het onderwijs online, terwijl velen thuiswerken. Er is een gevoel van solidariteit, 'schouders eronder' om het onderwijs gaande te houden met behoud van kwaliteit. Online lesgeven vraagt om nieuwe technische kennis en didactiek die de meesten nog niet beheersen. Er ontstaan tussen docenten, soms met studenten, kennisnetwerken om elkaar te helpen met online onderwijs (Wolfensberger & Ding, 2020). Docenten ervaren solidariteit, vragen om tijd, digitale ondersteuning, scholing en het faciliteren van netwerkwerkvorming.

- Juni 2020: zelfredzaamheid en co-creëren

"De eerste 100 dagen" heeft niet alleen symbolische waarde (Roosevelt, 1933), maar zijn voor cultuurverandering en binding belangrijk (Goes, 2020; Lizzio, 2020). Er wordt gesproken over van wat misschien de start is van een onderwijsrevolutie.

Er is toenemende zorg over welzijn van collega's en studenten en de ongelijkheid tussen studenten. Men spreekt over hoge werkdruk. Er ontstaan fricties onder andere vanwege regelgeving en standaardisatie. Men zegt elkaar nodig te hebben, wil 'feeling en binding' met studenten wat matig lukt. Dit moedigt wel aan om nieuwe vormen van interactie met de klas te zoeken. Er is behoefte aan wederkerigheid. Docenten betrekken vaker studenten bij de ontwikkeling en het geven van onderwijs. Deze co-creatie, soms geholpen door de 'corona instellingshulp', ondersteunt de ervaring van gemeenschap en betrokkenheid (Bovill, 2019; Sidelinger & Booth-Butterfield, 2010; Wolfensberger & Vroom, 2020).

Een positief effect is de toenemende zelfredzaamheid (Bandura, 1997) van docenten wat betreft online onderwijs, zowel individueel als binnen teams waardoor ze zich beter en deel van een gemeenschap voelen (Patterson, Weil & Patel, 2010). Docenten zeggen dat coronamaatregelen digitaal onderwijs een *boost* geven en dat hierop moet worden voortgebouwd. Offline onderwijs wordt hoog gewaardeerd, maar de doorbraak in digitaal onderwijs wordt als winst gezien.

- **December 2020: dubbele gevoelens**

Negen maanden na de eerste lockdown zoeken mensen woorden voor dubbele gevoelens. Aan de positieve kant: veel bleek wél mogelijk, iedereen heeft wat nieuws geleerd, vergaderingen gaan online duurzamer en makkelijker, thuiswerken heeft voordelen, onderwijs is voor mensen met een beperking toegankelijker en er is fris perspectief geboren op online onderwijs. Aan de negatieve kant nemen de zorgen toe over de mogelijke gevolgen van de coronacrisis zoals ziekte, verlies, dreigende werkloosheid en ook toename van ongelijkheid, leerachterstanden en welzijn. Docenten willen tijd voor onderwijs- en visieontwikkeling: om de positieve aspecten te behouden of zelfs te versterken en om de negatieve aspecten te kunnen aanpakken.

De ervaren werkdruk is hoog en docenten worstelen hoe community te creëren, differentiatie aan te bieden en contact met studenten te behouden of te verkrijgen. Docenten vertellen hoe ze zoeken naar nieuwe manieren van communiceren. Ze vragen naar ervaringen, geven ondertiteling en benoemen emoties. Het voelt makkelijker om diverse en internationale groepen bij elkaar te brengen. Het is lastiger lesgeven aan groepen die elkaar nog niet kennen. Online lesgeven lijkt nieuwe mogelijkheden te bieden, maar heeft ook een keerzijde, bijvoorbeeld wanneer een camera aangaat en je ziet een student in bed of dat je niet alleen de student maar het hele gezin in je les hebt. Dat creëert dilemma's rond de klas als 'veilige plek' voor interactieve lessen met ook ruimte voor socialisatie en persoonlijke vorming.

Tussenconclusies en volgende stappen

In elke fase van ons onderzoek is tijd gevraagd voor onderwijs- en visieontwikkeling. Er is behoefte aan theorieontwikkeling op onze unieke menselijke rol in relatie tot technologie binnen het onderwijs, zoals bijvoorbeeld Aoun (2018) of O'Toole (2020) beschrijven.

In alle onderwijssituaties, of ze fysiek of digitaal zijn, moet de kans en veiligheid geboden worden om met ontmoetingen te experimenteren, te leren om binnen sociale verbanden verantwoordelijk te handelen en om existentieel-ethische vragen te stellen, zoals bijvoorbeeld Nussbaum (2013), Sacks (2003; 2009) en Verhaeghe (2018) ons uitnodigen te doen. Wanneer het lukt om met onderwijsontmoetingen een betrokken gemeenschap en hechte sociale structuren te bieden, ontstaat energie om te leren en ambitie om het geleerde toe te passen.

Het zou een gemiste kans zijn wanneer in het 'post-corona tijdperk' alleen hoorcolleges en directieve strak gestructureerde lessen online blijven. We kunnen meer digitaal creëren dan we dachten, en tegelijkertijd blijft het een verschraling van de fysieke ontmoeting. We denken soms met nostalgie aan het onderwijs vóór corona, maar velen willen niet terug naar hoe het was.

Aanbevelingen voor post-corona onderwijs

Ondanks alle innovatieve oplossingen die docenten hebben gevonden voor de uitdagingen door coronamaatregelen, zijn er aanwijzingen dat juist het creëren van een gemeenschap onder druk is komen te staan. De ontmoeting met de ander als sleutel tot persoonlijke, academische en professionele groei leidt onder het gebrek aan fysiek contact. Online onderwijs betekent vaak protocoliseren en compartimentaliseren van inhoud en interactie; effectief als het gaat om kwalificatie, gebrekkig als het gaat om socialisatie en persoonlijke ontwikkeling, mede omdat de peergroep ontbreekt zodra de online les voorbij is. Er schuilt een risico als we dit niet onderkennen. Laten we ons daarom meer dan gewend, bezinnen op “wat ben ik aan het doen en waarom?” Hieronder zes aanbevelingen.

1. Visieontwikkeling op onze community

Maak de community en het belang van persoonlijke ontmoetingen tot topprioriteit in strategische agenda's. Dat betekent waarde hechten aan alle inspanningen die docenten zich getroosten voor het creëren van gemeenschap. Het betekent ontmoetingen en netwerken faciliteren. Het betekent betrokkenheid en bezieling prioriteren boven rankings en prestige.

Ons onderzoek toont behoefte naar visieontwikkeling die aansluit bij de huidige situatie. Visieontwikkeling over het maken van een hybride community met goed onderwijs 'on campus' met daadwerkelijk meerwaarde die ontmoeting centraal stelt; en online wanneer het handig en beter is. Een visie op toegankelijk onderwijs waarbinnen verschillen gerespecteerd worden. En ook een visie op hoe roostering, organisatie, flexibilisering en logistiek communityvorming kunnen ondersteunen in plaats van hinderen.

2. Respecteer de tijd voor positieve verandering

Kies voor een andere omgang met tijd. Maak tijd voor reflectie en dialoog, niet alleen voor concrete productie. Faciliteer tijd voor 'community building' en scholing. Vertraag en neem de tijd om te dromen welk onderwijs bij je past en hoe je het onderwijs graag ziet. We lijken nu wellicht efficiënt en effectief, maar fundamentele zelfreflectie gecombineerd met gezamenlijke reflectie en betekenisgeving vragen om tijd, rust en aandacht. Juist omdat de community zich in deze onwerkelijke tijden fundamenteel opnieuw moet uitvinden.

Al vraagt online onderwijs veel energie, misschien gaat de radicale interdisciplinaire ontmoeting in het begin wel makkelijker online. Hoe vinden we die tijd nu de werkdruk sinds de coronapandemie is toegenomen? Plan als instellingen een 'introspectieweek' per kwartaal, waarbij gesprekken georganiseerd worden tussen iedereen over ons onderwijs en de wereld. Zo kunnen we tot een gedeeld perspectief komen op wat te behouden en wat te veranderen.

3. Doe het met én voor elkaar

We kunnen met co-creatie community creëren en onderwijs vormgeven dat bij docenten en studenten past. De honourscommunity heeft mooie voorbeelden hiervan. We hebben elkaar nodig, we zijn deel van een groter geheel en gedrag heeft consequenties – dat maakt de coronapandemie wel duidelijk. Zoals Camus (2019) schreef in *De Pest*: “dat wat je van plagen kan leren is dat er in de mens meer te bewonderen dan te verachten valt.”. Jongvolwassenen en docenten kunnen in gesprek gaan over het digitaal organiseren van lesgeven, hoe inhoud te geven aan strategische agenda's en verkennen hoe je vaardigheden nodig voor verantwoordelijk handelen en persoonlijke vorming ook digitaal kan leren. Laten we eerlijk zijn: samenwerken en co-creëren moeten we beter in onze vingers en harten krijgen, zowel online als offline en dat vraagt ook om blijvend oog voor de ongelijkheid in omstandigheden van studenten.

4. Experimenteer en documenteer

Didactieken zijn niet afgestemd op de huidige gezondheids crisis en de nieuwe werkelijkheid. We kunnen experimenteren en documenteren wat wel past. Geef ruimte voor onderzoek naar hoger onderwijs en naar wat in ons eigen onderwijs wel en niet goed werkt. Er is een cascade aan publicaties over de effecten van de coronacrisis op onderzoek en onderwijs en tips voor thuiswerken (bijvoorbeeld Crone et al., 2020; Baars, 2020; Bao, 2020; Drayer, 2020; Hodges et al., 2020; Jandrić, 2020; Leesen, 2020; Mishra & Shree, 2020; Zubizarreta, 2020; 'Science after the pandemic'-artikelenserie van Nature). Toch hebben docenten moeite om zinvolle onderwijsontmoetingen te creëren. Onderzoek en ervaringen uitwisselen helpt.

5. **Gemeenschappelijke zelfredzaamheid**

Laten we ons rekenschap geven van de impact van de coronapandemie op onze levens en onderwijs. Ondersteun daarom individuele en collectieve zelfredzaamheid van docenten en studenten. Dit vergroot het gevoel van verbondenheid en weerbaarheid en verzacht de effecten van de coronacrisis (Gersons et al., 2020; Olff et al., 2020). Ons onderzoek laat zien dat communicatie om gevoelens te benoemen en vragen stellen nodig is, vaak in een intercultureel, internationaal gezelschap. Dat vraagt moed en vertrouwen.

6. **Respecteer verschillen en neem verantwoordelijkheid**

Leer jezelf kennen, kijk met compassie en waardeer de verschillen tussen mensen. Respecteer verschillen en laten we op zoek gaan naar taal om een verbindend gesprek te voeren juist vanwege de verschillen. Neem verantwoordelijkheid en maak het verschil.

Deze essay is mede mogelijk gemaakt door het Nationaal Regieorgaan Onderwijsonderzoek. Dankzegging aan alle respondenten en gesprekspartners. Ook dank aan de leden van de onderzoeksgroep Talent Development in Higher Education and Society van de Hanzehogeschool Groningen voor het meedenken en de feedback.

Dit essay werd geschreven ter gelegenheid van het *NRO Symposium Hoger Onderwijs: Nieuwe richtingen na de pandemie?* dat op 15 januari 2021 heeft plaatsgevonden. Dit essay valt binnen het thema *Communityvorming in een blended leeromgeving*.

Contactgegevens auteur

Marca Wolfensberger
Lector Excellentie in Hoger Onderwijs en Samenleving
Hanze Hogeschool
m.v.c.wolfensberger@pl.hanze.nl

Referenties

- Ahn, M. Y. & Davis, H. H. (2020). Four domains of students' sense of belonging to university. *Studies in Higher Education*, 45(3), 622-634. DOI: 10.1080/03075079.2018.1564902
- Aoun, J. E. (2018). *Robot-proof: Higher education in the Age of Artificial Intelligence*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Baars, L. van (2020, 31 augustus). Studeren is meer dan op tijd je diploma op zak hebben. Verkregen van <https://www.trouw.nl/onderwijs/studeren-is-meer-dan-op-tijd-je-diploma-op-zak-hebben~b0176525/>

- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: The exercise of control*. New York, NY: Worth Publishers.
- Bao, W. (2020). COVID-19 and online teaching in higher education: A case study of Peking University. *Human Behavior and Emerging Technologies*, 2, 113-115. DOI: 10.1002/hbe2.191
- Bovill, C. (2019). A co-creation of learning and teaching typology: What kind of co-creation are you planning or doing? *International Journal for Students as Partners*, 3(2), 1-8. DOI: 10.15173/ijpsap.v3i2.3953
- Boyd, N. M., Liu, X., Horissian, K. (2020). Impact of community experiences on student retention perceptions and satisfaction in higher education. *Journal of College Student Retention: Research, Theory & Practice*, 0(0), 1-29. DOI: 10.1177/1521025120916433
- Boyer, E. L. (1990). *Scholarship reconsidered: Priorities of the professorate*. Lawrenceville, NJ: Princeton University Press.
- Camus, A. (2019). *De pest* (J.P. van der Sterre & S. Palma, Vert.). Amsterdam: De Bezige Bij. (Origineel werk gepubliceerd in 1947)
- Canrinus, E. T., Heijne-Penninga, M. & Wolfensberger, M. V. C. (2020). Creating community [document]. Verkregen van <https://www.cotalent.eu/wp-content/uploads/2020/12/Creating-community.pdf>
- Carlson, R. E., Kangas Dwyer, K., Bingham, S. G., Cruz, A. M. & Prisbell, M. (2006). Connected classroom climate and communication apprehension: Correlations and implications of the basic course. *Basic Communication Course Annual*, 18, 1-27.
- Crone, V., Dilaver, G., Haeften, T. van, Hoven, M. van den, Janssen, J., Kluijtmans, M. ... Meijerman, I. (2020, 2 november). Vijf lessen van de coronacrisis die het universitair onderwijs beter maken [opinieartikel]. Verkregen van <https://www.scienceguide.nl/2020/11/vijf-lessen-van-de-coronacrisis-die-het-universitair-onderwijs-beter-maken/>
- Drayer, E. (z.d.). 'Geloof me, het wordt nooit meer zoals het was' [interview]. Verkregen van <https://www.themahogeronderwijs.org/assets/Preview-bestanden/Thma-2020-5-Interview-Mark-van-Vuqt.pdf>
- Ertmer, P. A. & Newby, T. J. (2008). Behaviorism, cognitivism, constructivism: Comparing critical features from an instructional design perspective. *Performance Improvement Quarterly*, 6(4), 50-72. DOI: 10.1111/j.1937-8327.1993.tb00605.x
- Felten, P. & Lambert, L. M. (2020). *Relationship-rich education: How human connections drive success in college*. Baltimore, MD: Johns Hopkins University Press.
- Gersons, B. P. R., Smid, G. E., Smit, A. S., Kazlauskas, E. & McFarlane, A. (2020). Can a 'second disaster' during and after the COVID-19 pandemic be mitigated? *European Journal of Psychotraumatology*, 11(1), 1815283. DOI: 10.1080/20008198.2020.1815283
- Ginkel, S. van, Eijl, P. van, & Pilot, A. (2014). The honourscommunity: features, functions and strategies. *Journal of the National Collegiate Honors Council*, 13(2), 197-218.
- Goes, D. (2020). Het 100-dagen beleid [literatuurstudie van het LSVb]. Verkregen van <https://lsvb.nl/wp-content/uploads/2020/08/Onderzoeksrapport-100-dagen-beleid-1.pdf>
- Hodges, C., Moore, S., Lockee, B., Trust, T. & Bond, A. (2020, 27 maart). The difference between emergency remote teaching and online learning [artikel]. Verkregen van <https://medicine.hofstra.edu/pdf/faculty/facdev/facdev-article.pdf>
- Hoffman, M., Richmand, J., Morrow, J. & Salomone, K. (2002). Investigating "sense of belonging" in first-year college students. *Journal of College Student Retention*, 4(3), 227-256. DOI: 10.2190/DRYC-CXQ9-JQ8V-HT4V
- Jandrić, P. (2020). Teaching in the age of COVID-19. *Postdigital Science and Education*, 2, 1069-1230. DOI: 10.1007/s42438-020-00169-6
- Leesen, T. (2020, 14 december). Van fouten kun je leren; dus maak falen in het hoger onderwijs bespreekbaar. Verkregen van https://www.trouw.nl/opinie/van-fouten-kun-je-leren-dus-maak-falen-in-het-hoger-onderwijs-bespreekbaar~bbaedcef/?utm_campaign=shared%20earned&utm_medium=social&utm_source=copylink
- Lizzio, A. (2006). Griffith University: First year experience project [rapport]. Verkregen van http://fyhe.com.au/wp-content/uploads/2012/10/LizzioTheFivesensesofStudentSuccessSelf-AssessmentFrameworkforplanningandreviewofOT_doc.pdf

- MacLeod, J., Hao Yang, H. & Shi, Y. (2019). Student-to-student connectedness in higher education: A systematic literature review. *Journal of Computing in Higher Education*, 31, 426-448. DOI: 10.1007/s12528-019-09214-1
- Masika, R. & Jones, J. (2016). Building student belonging and engagement: Insights into higher education students' experiences of participating and learning together. *Teaching in Higher Education*, 21(2), 138-150. DOI: 10.1080/13562517.2015.1122585
- Middelkoop, D. van (2020, 4 december). Onderzoek digitale en sociale transformatie – HvA [slides]. Conferentie 'hoger beroepsonderwijs in tijden van corona', Hogeschool van Amsterdam.
- Mishra, L., Gupta, T. & Shree, A. (2020). Online teaching-learning in higher education during lockdown period of COVID-19 pandemic. *International Journal of Educational Research*, 2(8), 1-8. DOI: 10.1016/j.ijedro.2020.100012
- Nussbaum, M. C. (2013). *Creating capabilities*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- O'Toole, N. (2020, 1 december). Zoom and gloom. Verkregen van <https://aeon.co/essays/how-empathy-and-creativity-can-re-humanise-videoconferencing>
- Olf, M., Bakker, A., Frewen, P., Aakvraag, H., Adjukovic, D., Brewer, D. ... Schnyder, U. (2020). Screening for consequences of trauma – an update on the global collaboration on traumatic stress. *European Journal of Psychotraumatology*, 11(1), 1-7. DOI: 10.1080/20008198.2020.1752504
- Patterson, O., Weil, F., & Patel, K. (2010). The role of community in disaster response: Conceptual models. *Population Research and Policy Review*, 29(2), 127-141.
- Roosevelt, F. D. (1933, 24 juli). Fireside chat 3: On the national recovery administration [transcript]. Verkregen van <https://millercenter.org/the-presidency/presidential-speeches/july-24-1933-fireside-chat-3-national-recovery-administration>
- Sacks, J. (2003). *The dignity of difference*. Londen: Bloomsbury Publishing.
- Sacks, J. (2009). *To heal a fractured world*. New York, NY: Schocken Books.
- Sidelinger, R. J. & Booth-Butterfield, M. (2010). Co-constructing student involvement: An examination of teacher confirmation and student-to-student connectedness in the college classroom. *Communication Education*, 59(2), 165-184. DOI: 10.1080/03634520903390867
- Stachl, C. N. & Baranger, A. M. (2020). Sense of belonging within the graduate community of a research-focused STEM department: Quantitative assessment using a visual narrative and item response theory. *PLoS ONE*, 15(5), 1-27. DOI: 10.1371/journal.pone.0233431
- Verhaeghe, P. (2018). *Intimiteit*. Amsterdam: De Bezige Bij.
- Wolfensberger, M. V. C. & Vroom, M. M. (2020). Creating community during the COVID-19 pandemic: Honors makes a case online. *Journal of the European Honors Council*, 4(1), 1-8. DOI: 10.31378/jehc.13
- Wolfensberger, M. V. C. (2012). *Teaching for excellence: Honors pedagogies revealed*. Münster: Waxmann.
- Wolfensberger, M.V. C. & Ding, N. (2020). Remote teaching transition during COVID-19 –the first five weeks and the start of a digital knowledge-building community. *Journal of the European Honors Council*, 4(1), 1-9. DOI: 10.31378/jehc.135
- Zubizarreta, J. (2020). Honors in the time of corona. *Journal of the European Honors Council*, 4(1), 1-12. DOI: 10.31378/jehc.139